

JIMMY MOLIÈRE, VASTE GITARIST VAN ROCKPIONIER FATS DOMINO, IS 20 JAAR GEHUWD MET WEST-VLAAMSE EN START NIEUW LEVEN IN OOSTENDE

Jimmy Molière aan het werk in 1995, in de 'House of Blues' in New Orleans, als begeleider van Fats Domino.
Photo News

Schrik niet als u op affiches langs Vlaamse dorpen het Jimmy Molière Jazz Quartet ziet prijken. Het gaat wel degelijk over dé Jimmy Molière, die een kwarteeuw de vaste gitarist was van levende muziklegende Fats Domino. Jimmy heeft zich, sinds orkaan Katrina zijn huis in New Orleans verwoestte, met zijn West-Vlaamse vrouw Sabine en dochter Aline in Oostende gevestigd, waar hij met een eigen combo een nieuwe carrière is gestart en nu vooral zijn ding doet in Vlaamse zaaltjes. «Ik heb met Fats succes gekend over de hele wereld», zegt Jimmy. «Maar ik heb nooit zo veel warmte gevoeld als hier...»

Molière met zijn gitaar, zijn West-Vlaamse echtgenote Sabine en hun dochter Aline in hun tuin in Oostende. Photo News

Jimmy Molière woont in een niet onaardige villa in een Oostendse buitenwijk. De gastvrije Vlaams sprekende dame die de deur openzwaait, zorgt even voor verwarring. Want is zij nu de dochter of de vrouw van Jimmy? «Ik ben wel degelijk zijn vrouw», lacht Sabine Rosselle (45). «Ik ben een pak jonger dan hij, ja.» Hoeveel jonger, mag de buitenwereld niet weten. «Jimmy vertelt niemand hoe oud hij echt is.» In de woonkamer, gedomineerd door een prachtige vleugel piano die tijdens de doortocht van Katrina nog met de poten in de New Orleansse modder heeft gestaan, zit Jimmy Molière al te wachten. Een supersympathiek man, die New Orleans ademt. Hoe komt het dat de bekende gitarist al ruim 20 jaar gehuwd is met een West-Vlaamse schone?

ANNICK GROBBEN EN EN JELLE HANSEEUW

< Nooit zo veel warmte gevoeld als in België >

Na Katrina was New Orleans onherkenbaar. Ik wist niet eens waar ik ons huis moest zoeken

«Sabine was amper 19 jaar toen ik haar leerde kennen», vertelt Jimmy in sappig Amerikaans. «Ik had met Fats Domino opgetreden in Schepdaal, na dat concert ben ik in het café op haar en haar moeder afgestapt, op zoek naar sigaretten. En stel je voor: ze wist niet eens wie Fats was! 'But he's a living legend!', zei ik en we raakten aan de praat.» «Twee jaar lang zijn we telefoonvrienden geweest», pikt Sabine in. «Tot ik op een dag vanuit Parijs een telegram van Jimmy kreeg. Hij zou met Fats gaan optreden in Den Haag en wilde mij graag terugzien. En daar in Den Haag, bijna een kwarteeuw geleden intussen, zijn we stapelverliefd geworden.» Sabine gaf alles op in België om haar grote liefde te volgen naar New Orleans, waar het koppel in 1990 trouwde. Drie jaar later werd daar hun dochter Aline geboren. «Het waren echt fantastische jaren in New Orleans», zegt Sabine. «Ik werkte er als manager van kledingzaken en als ik kon, ging ik met Jimmy en Fats en de band mee op tournee. De bandleden waren als familie voor mij.» Als leadgitarist van Domino proefde Jimmy mee van wereldwijd succes. «Van 1980 tot 2005 heb ik met Fats gespeeld, ik heb de hele wereld gezien», vertelt

zijn trots. «Fats, toch de grondlegger van de zwarte rhythm and blues, was al succesvol vanaf het prille begin dat hij 'The Fat Man' opnam, in 1949. We speelden op de grootste blues- en jazzfestivals van Europa, reisden door heel Amerika, ik heb in Japan opgetreden, op de Filipijnen, in China. In Frankrijk speelden we in voetbalstadions vol hysterische fans.» «Bij momenten leefden we het leven van superstars. Eersteklas zitplaatsen in vliegtuigen, limousines, bussen vol fans die ons opwachten op luchthavens... Maar het gekke is: wij zagen die luxe niet. Omdat we van New Orleans komen. Van 'The Big Easy', waar sterrendom niet bestaat. Waar Brad Pitt echt ongestoord over straat kan lopen, waar niemand ervan opkeek dat Lisa-Marie Presley in Sabine haar winkels kleren kwamen kopen. Altijd zou er op tournee wel iemand zeggen: 'Ach, over een week zijn we thuis en kan ik weer rijst met rode bonen koken!'. Wij prefereerden ook een bus boven een limousine. In een bus kon je lol maken.»

Katrina en de kat

Jimmy en Sabine hadden dan wel het plan om zich later definitief in België te settelen, orkaan Katrina verplichtte hen om in 2005 al te emigreren naar ons land. «Twee dagen voor Katrina zou toeslaan,

zijn we met onze auto gevlucht», vertelt Jimmy. «We hadden alleen het hoogstnodige, meest waardevolle mee. Voor mij was dat mijn oude gitaar, ja. Het was vreselijk om te moeten vluchten, niet te weten of we ons huis nog zouden terugzien. Toen we een paar dagen na Katrina terug wilden, mochten we New Orleans zelfs niet binnen. 'Alles staat blank, kom over 4 maanden maar terug', zei de politie. Het moment waarop we beslisten om definitief naar België te vertrekken.» «Vier maanden later ben ik naar New Orleans teruggevloden om te kijken wat Katrina had aangericht met ons mooie huis», vervolgt Jimmy weemoedig. «Alles wat ik heel mijn leven had gekend, was onherkenbaar. Ik wist niet eens waar ik ons huis moest zoeken. Het landschap was één woestenij. Verwoeste huizen die op elkaar lagen, het kadaver van een koe hoog in een boom... Het enige wat er van ons huis overbleef, was onze trap naar de voordeur. En weet je wat zo onvoorstelbaar is? Op die trap stond de stenen kat van mijn moeder. Op exact dezelfde plek als altijd. Alles was ondergespoeld en weg. Maar die kat stond daar nog. Een mysterie. Niet te geloven, bijna.» Dat Jimmy en Sabine — die in Roeselare is geboren — hun oog op Oostende lieten vallen, heeft al-

les te maken met Sabines vader die er woont. Opmerkelijk toeval: Jimmy's huis staat op nog geen kilometer van de plaats waar de bekende Amerikaanse soulster Marvin Gaye begin jaren 80 een jaar heeft gewoond. En net als Marvin Gaye destijds, beleeft ook Jimmy nu vanuit de Koningin der Badsteden zijn tweede muzikale adem, zij het op veel bescheiden niveau dan wat hij ooit gewend was. Hij zocht en vond muzikanten met wie hij het Jimmy Molière Jazz Quartet vormt en nu geregeld Vlaamse zaaltjes afschuimt. Zijn eerste cd 'Thank You' wordt vandaag voorgesteld.

Nieuw leven

«Het klinkt gek uit de mond van iemand die zo veel succes heeft gehad, maar voor het eerst in mijn leven heb ik het gevoel dat ik kan doen wat ik echt wil doen», zegt Jimmy. «Bij Fats speelde ik zijn muziek. Ik werd betaald om te spelen wat hij wilde dat ik speelde en dat was country- and western, blues en rock-'n-roll. Ik heb nooit de kans gehad te spelen wat ik wil spelen en dat is klassieke jazz. Dat is de muziek waar ik van hou. Mijn grote voorbeeld is Wes Montgomery.» Jimmy straalt. «Ik speel nu vaak in Vlaamse zaaltjes waar hooguit vijftig man in kan en vind het... geweldig. Niet alleen omdat ik eindelijk mijn eigen ding kan doen, ook omdat ik zo'n warm contact heb met het publiek hier. Na het concert babbel ik met iedereen, mensen komen me zeggen hoe leuk ze het vonden. Vroeger had ik geen contact met mijn publiek. De podia werden afgeschermd met barricades, na een

concert sprongen we de bus op richting hotel. Het was zo onpersoonlijk allemaal, het publiek geraakte niet tot bij ons.» «Drie weken geleden traden we met ons combo op in een café in Geraardsbergen, het was één van de mooiste momenten uit mijn leven. Omdat de mensen zo warm waren geweest. Hier pas voel ik wat ik al die jaren heb gemist. Hoe kleinschalig het nu ook is — en we

zien wel of het ooit groter wordt — ik ben nooit méér bedankt dan hier, heb nooit meer appreciatie gevoeld.» «Mooi, hé», glimlacht Sabine, die zo blij is dat daar Amerikaanse man hier niet alleen kan aarden, maar ook erg gelukkig is. «Ik was bang dat hij in België misschien zijn draai niet zou vinden. Maar Jimmy zei: 'Ik zou in een boom kunnen wonen, zolang ik vrouw en kind maar bij mij heb...' Jimmy houdt van het vredige hier. Van de stilte. Aline, die klassieke piano volgt, wil hier ook nooit meer weg. Ze houdt van de Europese oudheid, van de scholen die beter zijn. Trouwens: New Orleans is sinds Katrina zijn ziel kwijt.» «Oostende is mijn thuis nu», zegt Jimmy Molière. «We zullen nog geregeld terugvliegen naar New Orleans, want mijn familie woont daar nog, maar dit is de plek waar we blijven. Laat me hier maar op mijn gitaar tokkelen en het gras afrijden, hier heb ik rust. En om de drie maanden bel ik eens naar Fats, die in New Orleans gebleven is. Hij is al 84 jaar en wordt wat vergeetachtig, muziek spelen doet hij niet meer. Ik wel. Ik ga door. Ik ben een nieuw leven begonnen.»

Jimmy Molière Jazz Quartet: 25/9 om 21u in Bar Tempelhof in Brugge. Info: www.jimmy-moliere.com.

HET LAATSTE NIEUWS stelt voor

ORCHESTRAL MANOEUVRES IN THE DARK

NEW ALBUM 'HISTORY OF MODERN' OUT NOW!

ANCIENNE BELGIQUE
MAANDAG 22 NOVEMBER 2010 20U

INFOS & TICKETS: 0900 2 60 60 (0,50 EURO / MIN, BTW INBEGREPEN)
WWW.PROXIMUSGOFORMUSIC.BE

A Live Nation presentation in association with Xray Touring www.umd.uk.com

Ik vlieg nog geregeld naar New Orleans, maar Oostende is de plek waar we blijven. Laat me hier maar op mijn gitaar tokkelen en het gras afrijden, hier heb ik rust